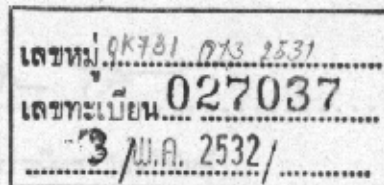

การศึกษาการเจริญเติบโตของพืชด้วยวิธีการไม่ทำลายตัวอย่าง
โดยการวัดการสะท้อนรังสีแสง

Investigation of Plant Growth and Development
without Destruction of Plant Samples by
Using Spectral Reflectance Measurement

จัทมาศ พร้อมมูอ
Chutamas Prommoon

วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

Master of Science Thesis in Biological Science
Prince of Songkla University

2531

บทคัดย่อ

การทดลองครั้งนี้เป็นการศึกษาหาดัชนีชี้บ่งและมวลชีวภาพจากการไม่ทำลายพืชโดยใช้เทคนิครีโมทเซนซิง (remote sensing technique) ซึ่งอาศัยหลักการสะท้อนและดูดกลืนรังสีของแสงในช่วงคลื่นต่าง ๆ จากพืชไปยังเครื่องรับ จึงใช้หลักการวัดการสะท้อนแสงจากพืชด้วยเครื่องมือวัดอัตราส่วนการสะท้อนแสงสีแดงกับอินฟราเรดใกล้ (spectral ratio meter, 660 nm/730 nm) มาประมาณหาดัชนีชี้บ่งและมวลชีวภาพในพืชตระกูลถั่ว 2 ชนิด คือ ถั่วเขียวและถั่วลิสง จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนการสะท้อนแสงกับดัชนีชี้บ่งที่จับ พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ กล่าวคือ $r = -0.90^{**}$, -0.92^{**} , -0.88^{**} , -0.90^{**} , -0.93^{**} ในถั่วเขียวพันธุ์อุทอง 1 และ VC 2768 A ถั่วลิสงพันธุ์โมเก็ด , โทนาน 9 และอาร์ซีเอ็ม 387 ตามลำดับ เช่นเดียวกับความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนการสะท้อนแสงกับมวลชีวภาพส่วนที่เป็นสีเขียว $r = -0.83^{**}$, -0.85^{**} , -0.75^{**} , -0.83^{**} , -0.85^{**} ตามลำดับ พันธุ์พืชที่กล่าวไปแล้ว จากการใช้สมการถดถอยเชิงเส้นตรงสร้างเป็นกราฟมาตรฐานพบว่า เมื่อนำค่าที่วัดได้จริงและค่าประมาณได้มาทดสอบความแตกต่างทางสถิติโดยใช้ t-test พบว่าค่าที่วัดได้และค่าที่หาค่าได้จากดัชนีชี้บ่งไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($P > 0.05$) ยกเว้นพันธุ์โมเก็ด ส่วนค่าที่วัดได้และค่าที่ประมาณได้ของมวลชีวภาพพบว่าส่วนใหญ่แตกต่างทางสถิติคือ ค่าที่ประมาณได้สูงกว่าค่าที่วัดได้จริงดัง เหตุผลที่กล่าวไว้จนบทวิจารณ์ผลจึงอาจกล่าวได้ว่า อัตราส่วนการสะท้อนแสงประเมินค่าดัชนีชี้บ่งที่จับได้และระยะที่พบว่ามีเหมาะสมที่สุดในการประเมินค่าคือ ระยะที่พืชเจริญเติบโตเต็มที่

ปัจจัยที่มีผลต่อการสะท้อนแสง ได้แก่ การรับแสง, การควบคุมพื้นที่ของใบ, ปริมาณคลอโรฟิลล์, จำนวนช่องว่างระหว่างเซลล์ และพบว่าปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้มีความสัมพันธ์

ทางสถิติกับอัตราส่วนการสะท้อนแสง *Abst* โดยเฉพาะการสะท้อนแสงสีแดงขึ้นอยู่กับปริมาณ
 คลอโรฟิลล์ และการสะท้อนของอินฟราเรดใกล้ขึ้นอยู่กับจำนวนช่องว่างระหว่างเซลล์ กล่าวคือ
 ในระยะต้นอ่อนมีอัตราส่วนการสะท้อนแสงสูงและค่อย ๆ ลดต่ำลงจนกระทั่งต่ำสุดในระยะเจริญ
 เต็มโตเต็มที่แล้วค่อย ๆ สูงขึ้นอีกเมื่อถึงระยะใบร่วง นอกจากนี้การตอบสนองต่อสภาวะความ
 เครียดบางอย่าง เช่น การเป็นโรคในถั่วลิสงจะมีผลต่อการเพิ่มการสะท้อนแสงสีแดงและลดการ
 สะท้อนรังสีอินฟราเรด จึงอาจกล่าวได้ว่า เทคนิคนี้ยังสามารถใช้ในการติดตามการเป็นโรคพืช
 ได้ด้วย

Abstract of the ratio of photon flux density of reflected light
 (SR) at 650 nm and 730 nm using a spectral ratio-meter.

A highly significant correlation existed between SR and LAI
 and between SR and GB in 2 strains of mungbean and 3 strains of
 peanut (seedling to senescence inclusive). Correlation coefficients
 for U-thong 1, VC 2768 A, Mokst, Tainan9 and KRM 387 between SR and
 LAI were $-.90^{**}$, $-.92^{**}$, $-.88^{**}$, $-.90^{**}$, $-.93^{**}$, and between SR and
 GB were $-.83^{**}$, $-.85^{**}$, $-.75^{**}$, $-.83^{**}$, $-.85^{**}$, respectively.
 Standard curves were constructed by linear regression. Estimates of
 LAI from SR measurements were not significantly different from direct
 determinations of LAI ($P > 0.05$, 2 tailed t-test) except in Mokei
 strain of peanut. Estimates of GB from SR measurements were mostly
 higher than GB values determined directly. The possible reasons for
 the discrepancy are discussed. The SR technique is considered a
 suitable means of estimating LAI, full maturity growth stage is an
 important period for assessment.

The influence of light interception percentage leaf cover,

Abstract

The leaf area index (LAI) and green biomass (GB) of 2 leguminosae, mungbean and peanut, were determined by a non-destructive, remote sensing technique based on the selective reflectance and absorbance by plants of light of different wavelengths and the measurement of the ratio of photon flux density of reflected light (SR) at 660 nm and 730 nm using a spectral ratio-meter.

A highly significant correlation existed between SR and LAI and between SR and GB in 2 strains of mungbean and 3 strains of peanut (seedling to senescence inclusive). Correlation coefficients for U-thong 1, VC 2768 A, Mocket, Tainan9 and RCM 387 between SR and LAI were -0.90^{**} , -0.92^{**} , -0.88^{**} , -0.90^{**} , -0.93^{**} , and between SR and GB were -0.83^{**} , -0.85^{**} , -0.75^{**} , -0.83^{**} , -0.85^{**} , respectively. Standard curves were constructed by linear regression. Estimates of LAI from SR measurements were not significantly different from direct determinations of LAI ($P > 0.05$, 2 tailed t-test) except in Mocket strain of peanut. Estimates of GB from SR measurements were mostly higher than GB values determined directly. The possible reasons for the discrepancy are discussed. The SR technique is considered a suitable means of estimating LAI, full maturity growth stage is an important period for assessment.

The influence of light interception percentage leaf cover,

chlorophyll content and amount of intercellular space on SR was investigated. Reflectance at 660 nm was inversely related to chlorophyll content, and that at 730 nm was directly related to amount of intercellular space. In both mungbean and peanut, young plants exhibited a high SR, and this dropped progressively with increasing age of plants to the lowest value at full maturity, but increased with plant senescence. Diseased peanut plants exhibited a high reflectance at 660 nm and a low reflectance at 730 nm. It is suggested that the SR technique might be useful in the detection of disease.

การวัดค่าสะท้อนแสง	3
วิธีการวัดค่าสะท้อนแสงของพืช	3
การประเมินค่าสะท้อนแสงของพืชจากภาพถ่ายทางอากาศ	6
การวัดค่าสะท้อนแสง	
ความสัมพันธ์ระหว่างค่าการรับแสงที่เป็นประโยชน์ต่อการสังเคราะห์แสง	10
การวัดค่าสะท้อนแสง	
ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการดูดกลืนแสงของพืชกับการวัดค่าสะท้อนแสง	12
ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณคลอโรฟิลล์กับการวัดค่าสะท้อนแสง	13
ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างภายในพืชกับการวัดค่าสะท้อนแสง	14
การวัดค่าสะท้อนแสงและการใช้การ	20